

gende Skala for at faa større Skat hos de større Skatteydere end hos de mindre, og derved levnes ikke noget som helst til at udligne Forholdet mellem de Skatteydere, som have samme Indtægt efter Forslaget. Efter vort Forslag bliver den stigende Skala fra 1—2³/₂₀ paa lige Indtægt, og større op efter, fordi et 600 Kr.s Fradrag paa 800 Kr. er et Fradrag paa ³/₄, men paa 6,000 Kr. f. Eks. kun paa ¹/₁₀, og det medfører selvfølgelig, at den stigende Skala maa blive større jo større Indtægten er. Maa jeg blot nævne et Eksempel paa, hvorledes Loven kommer til at virke efter Forslagsstillernes Mening: Jeg tager to Skatteydere og paa-viser, hvorledes de blive beskattede efter den nuværende Lov, og hvorledes Skatten vil blive, hvis Forslaget her bliver vedtaget. Vi tage en Skatteyder paa 1,000 Kr. og en Skatteyder paa 6,000 Kr. Naar vi forudsætte, at Indtægten paa de 1,000 Kr. nedsættes saa meget som muligt, saa kommer han til at svare Skat af 350 Kr.; med 2 pCt. bliver det 7 Kr. Forudsætte vi saa, at Skatteyderen paa de 6,000 Kr. har sin hele Indtægt gennem Kapital, saa at han altsaa har en Formue paa 150,000 Kr., saa bliver Indtægten forhøjet først efter Kildeart-Beskatningen med 50 pCt. til 9,000 Kr., saa forhøjes den med 25 pCt. til 11,250 Kr., og de 2 pCt. blive saa 225 Kr., hvilket Beløb han kommer til at svare i Skat. Tage vi saa de samme to Skatteydere efter Forslaget her, saa skal der fra 1,000 Kr. først drages 600 Kr., saa bliver der tilbage 400 Kr., dernæst kunne vi efter Forslagets § 2 nedsætte Indtægten med 75 pCt., saa skal han altsaa kun svare Skat af 100 Kr. Den store Skatteyder fra før har 6,000 Kr. som Indtægt af Formue. Den forhøjes til 9,000 Kr., saa fradrage vi 600 Kr., tilbage bliver 8,400 Kr., saa gives der 35 pCt. Paa-læg, saa komme vi op til 11,340 Kr. Nu forudsætter jeg, at disse 600 Kr. fradrages alle Skatteydere, hvis Indtægt er over 800 Kr., det vil gøre, at Procenten i disse Kommuner stiger mindst 1. Saa kommer den lille Skatteyder, vi talte om før, til at svare 3 Kr., men den store Skatteyder kommer til at svare 340 Kr. 20 Ø., men efter den nugældende Lov er det henholdsvis 225 Kr. og 7 Kr., efter Forslaget er der altsaa en Stigning fra 1 til 18. Maaske kunde man sige, at det er en høj og stærk Stigning. Ja, det er det maaske, men saa maa vi huske paa, at de 1,000 Kr. ere Indtægt af Arbejde, de 6,000

Kr. ere Indtægten af en Formue paa 150,000 Kr., saa der er en ret betydelig Forskel paa disse to Skatteyders Evne til at svare Skat. Der kan selvfølgelig gaas andre Veje end den, vi have valgt, for at rette dette Forhold, men naar vi have valgt denne Vej, er det fordi den giver den jævnt stigende Skala, fordi vi tro, at det er den lettest gennemførlige og mest tiltalende. Der er noget tiltalende i at sige, at en Indtægt af 600 Kr. skal ikke svare mere Skat end den allermindst mulige til Kommunen.

Forslagets § 3 gaar ud paa at stryge den Ret, Landkommunerne have til at opkræve den Forskel i Bygningsafgiften og Ejendomsskyld, der kan fremkomme. Vi fjerne derved megen Uretfærdighed, forekommer det mig, idet man jo ellers stryger alle Skatterne omkring i Landkommunerne. Jeg tror ikke, det har megen Betydning, det bruges vist ikke mange Steder, men det hænger ligesom en Trusel over Haandværkere og ligestillede, som jeg tror, vi gøre bedst i at borttage.

Disse 3 Paragraffer, men særlig da §§ 1 og 2 ere Hovedsagen i dette Forslag, de danne efter vor Mening et Hele, de indføre paa deres Omraade fuld Retfærdighed, og vi ere derefter færdige med Ligningsreglerne til Kommunerne i en overskuelig Række af Aar. Jeg tror at turde sige, at naar disse Ændringer blive vedtagne, have vi et Grundlag for den kommunale Beskatning, hvorved vi ikke behøve at gaa nogen mindre Skatteyder for nær, og det kan gennemføres uden at gribe forstyrrende ind i noget som helst Forhold, det angaar hverken Budget eller Regnskab nogetsteds.

Jeg gaar derefter over til § 4, der angaar Loven om Ejendomsskyld, og som gaar ud paa at forhøje de mindre Fradrag paa Landet. Om dette kan jeg sige det samme, som jeg kan sige om de andre Paragraffer, at det er en ren Lejlighedsbestemmelse, som vi have medoptaget her, og den maa kun betragtes som saadan, den maa ikke betragtes som vor endelige Stilling til Princippet i Lovforslaget om Ejendomsskyld. Vor Anke mod denne Lov om Ejendomsskyld gaar ikke ud paa, at Fradragene i og for sig ere for smaa, det kunde snarere siges, at der burde ingen Fradrag være, men vor Hovedanke er den, at man har taget Grundlaget for Beskatningen af Ejendommene efter Prisen i Handel og Vandel og ikke efter Jordens Grundværdi efter Bonitet og Belig-